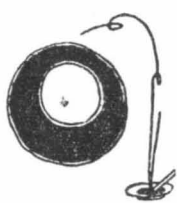

ΑΠΟ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΙΝΗ ΕΛΛΑΔΑ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

Από τις Φλέβες στο Φάληρο πρό 43 ετών. Μιά προκήρυξις του Κωνστ. Παρασκευαΐδη πού αναστατώνει τόν Ύψουρσιον τών Ναυτικών. Οι πέντε κολυμβηταί και ο διευθυντής του Σ.Α.Π. Ο συναγεμώτης του λαού. Μερικώς φάσεις του αγώνος. Τά δελφινία και τὰ χελιδνεόφρακα. Ο Πενταγών και ο Δεικτέλλας. Ο Πειραιώτης αθλητής. Πρὸς τὴν ξηρά! Ἡ νικητὴ του Πεπανοῦ καὶ ἡ ἀπεθώσισ του, κτλ.

Ἰ παρακολούθησαντες τοὺς τελευταίους κολυμβητικούς αγώνες τοῦ Φαλήρου, πού διεξήχθησαν με δση σχεδόν τάξι καὶ ἀκριβεία ἐκτελούνται παντοῦ σήμερα τὰ θαλάσσια ἀγωνίσματα, θὰ εἶνε περιέργου νὰ μάθουν τὸν πρῶτον κολυμβητικὸν αγώνα στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴ φαιδρὴ διεξαγωγὴ του, πρό 43 ἐτών.

Ἰδοί, λοιπόν, τὸ ἱστορικὸν :
Τ' Ἀθηναϊκὰ φύλλα τῆς 21ης Αὐγούστου 1891 ἐδημοσίευσαν μιά ἐπιστολὴν τοῦ Κωνστ. Παρασκευαΐδη. Ἐγραφέας ἄλλοτε γιὰ τὸν Ἰδιογραφικὸν αὐτὸν ἀνθρωπο, πού εἶχε περάσει ὀδοιπορικῶς ὅλη τὴν Ἑλλάδα, εἶχε ἐπιστῆ μνηστορηματικῶς περιπέτειας με ληστὰς, εἶχε γίνῃ περιφροῦς καὶ ὁ λαὸς τὸν ὀνόμαζε «Ὁ Φλόσοφος». Στὴν ἀπολοὴ ἐκείνη ἐποχῇ, οἱ τέτοιου τύπου γινόντων ἐνδοξοὶ καὶ θαυμαστοὶ, περισσότερο ἀπὸ τοὺς συγγαμειῶς καὶ τοὺς πολιτικούς. Φαντασθῆτε λοιπόν τὴν συγκίνησι τοῦ κοινού, ὅταν ἐδιάβασε τὸ ἀκόλουθον γράμμα :

«Πρὸς τὸν ἐπί τῶν Ναυτικῶν ὀπουργόν
Κ. Κ. Κουμουδούρον

Ἐπιθυμῶ ἐντός τοῦ τρέχοντος Αὐγούστου νὰ κολυμβήσω ἐκ τῶν παρὰ τὸ Π. Φάληρον νησιδῶν Φλεβῶν πρὸς τὸ Νέον Φάληρον, ἐν ἀπόστασι περίπου δέκα μίλλιον, καὶ ἐάν ἐγὼ δὲν δυνηθῶ νὰ φθάσω εἰς ταῦτην, ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω ἄλλον ἐκ τῶν Ἑλλήνων ναυτικῶν μάλιστα, ἐπιτυχάνοντα τοῦτο, καὶ προσφέρω διὰ τοιοῦτον νικητὴν κολυμβητὴν δῶρον δραχμῶν ἑκατὸν (100). Ἐπὶ τούτῳ, σὰς παρακαλῶ νὰ συντρέξῃτε καὶ ὁμείε δι' ἀδείας σας, χορηγομένης πρὸς τοὺς ναυτικούς, τοὺς θεληήσαντας νὰ συγκολυμβήσωμεν, ὀρίζοντες καὶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου πρέπει νὰ μεταβῶμεν εἰς Φλεβὰς δι' ἀτμάκατόν τῆς ὄψερασις σας, ἥτις καὶ νὰ μᾶς συνοδεύει εἰς τὸ κολυμβήμα.

Εὐπειθῆς
Κων. Παρασκευαΐδης
Δικαστικὸς ἀπομαχορ

Πῶς μετροῦσε ὁ ἱστορικός ν' ἀρνήσῃ τὴν ἀκτὴν τοῦ δημοφιλεστάτου πεζοπόρου καὶ φοβεροῦ κολυμβητῆ; Παραχρῆσε λοιπὸν τὴν σχετικὴν ἀξία καὶ στὴν πρόσκλησι τοῦ Παρασκευαΐδη ἀπάντησαν τέσσαρες ἄλλοι Ἑλληνες «θαλάσσιμαχοι». Ὁ ἀγώνας θὰ γινόταν στὶς 25 Αὐγούστου, καὶ ὁλοσ ὁ Πειραιεύς, ὅλη ἡ Ἀθήνα, ἐτοιμάσθηκε νὰ τὸν παρακολουθήσῃ. Ὅλη ἡ Ἑλλάς ἦταν ἀνάστατη. Πολλοὶ μάλιστα ἤρθαν καὶ ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας, προπύοντες ἀπὸ τὰς Πάτραις. Ἀπὸ τὴν παρῶν, Σάββατον, ἄπειρος κόσμος κατέβηκε στὸ Φάληρον νὰ ἴδῃ τοὺς κολυμβητάς, ξεσηκώνοντάς. Ὁ Παρασκευαΐδης καὶ οἱ ἄλλοι τέσσαρες συναγωνιστῆς εἶδαν διαρκῶς συνεντευξίς στοὺς δημοσιογράφους. Ὁ Θάμις Ἀννίνος ἐσχεδιάζε τὰ σκίτα τους.

—Καὶ δὲν φοβᾶστε τὰ σκίτα φάρακα; τὸν ρώτησε σὲ μὴ στιγμῇ.
—Γιατὶ νὰ τὰ φοβῆθῶ; ἀπάντησε ὁ Παρασκευαΐδης. Μήπως φοβᾶμαι τὸν σκόλο, πού τρέχουν στοὺς δρόμους λυσσασμένοι; Ἐπειτα, ὅλα εἶνε τύχη. Μιά φορὰ θὰ τὴν πάθῃ ὁ ἀνθρωπος. Τί σήμερα, τί αὔριο;

Τὸν κολυμβητικὸν αγώνα θὰ δὴμησῇ ὁ τότε νεαρὸς ἀνθρωπολογικός καὶ ζωτικὸν ναυαγοσ Ἰω. Βασιτάκος, με μιά ἀπμάκατον τοῦ «Ἀλφειοῦ» καὶ μιά ἐξάσθητι βάρκα. Τὰ γαριμάτια ἐπιβάδονταν ὅλα, δηλαδὴ οἱ πέντε κολυμβητῆς, ὁ ἱατρὸς κ. Γ. Καροφύλλης, ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀλλοθῆτι Φιλοπολίτη Παρασκευαΐδου, διευθυντής τοῦ Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, καὶ οἱ δημοσιογράφοι. Ἡ θάλασσα μόλις ριτιδωνόταν ἀπὸ τὴν αἴρα καὶ ἡ μέγχι τῶν Φλεβῶν θαλάσσια ἐκδρομὴ προηγουμένη θαυμασία. Θὰ τοὺς μετέφερε στὶς Φλέβες ἡ ἀτμάκατος, θὰ τοὺς ἄρνη νὰ πέσουν στὴ θάλασσα καὶ θὰ τοὺς παρακολουθοῦσε ὡς τὸ Φάληρον, γιὰ χἀθε ἐνδεχόμενον. Ὅλα συγκεντρώθησαν στὴν πρῶτην, καὶ τότε ὁ ἐνδοσιμῶδης διαγραφόμενος τοῦ αγώνος Κ. Παρασκευαΐδης, εἰπὼν τὰς χειρὰς πρὸς τὴν θάλασσαν — γράφει τὸ «Ἄστυ» — ἠτοσχεδίασε καὶ ἀτήγγειλε, με τὸν ἰδιόσητον ἀπὸ τρόπον, τὸ ἐξῆς περιεργον ἰπὸ πᾶσαν ἐποχῇν τετραστάχον :

Θάλασσά μου χαϊδεμένη,
ἔσο συμπαθῆς, καὶ μὲν.

Πᾶρε μας στὰ κύματά σου,
βγάλε μας στὰ Φάληρά σου !»

Οἱ ἄλλοι ἐξητοκραύγασαν, ὁ λαὸς ἀπὸ τὴν παρῶν ἐξητοκραύγαζε, τὰ πλοία ἐφαύριζαν, σφαιροστολοιομένα. Πανηγύρι !.. Καὶ ἡ ἀτμάκατος, σέκροντας τὴ βάρκα, φεύγει καὶ διευθυνεται πρὸς τὶς Φλέβες, ὅταν ἔφταναν ἐκεῖ, οἱ πέντε ἀγωνιστῆς ἐβγαλαν τὰ ρούχα τους.

Τὸ «Ἄστυ» γράφει :
«Μεταξὺ τῶν ευπλάστον καὶ ἀθλητικῶν σωματίων τῶν τεσσάρων νεαρῶν ἀνιπάλων, διεκρίνετο ἰπερχῶν κατὰ ἤμισον μέτρον τὸ ξηρὸν καὶ νεφρώδες τοῦ κ. Παρασκευαΐδου σῶμα, τὸν ὁποῖον τὸ λάσιον στήθος καὶ ἡ δασυτάτη ράχις εἶδαν εἰς αὐτὸν τὴν ὄψην μ α λ λ α σ μ ε ν ο ν β ρ ᾶ χ ο ν, κατὰ τὴν φροδὸν τοῦ ποτιτοῦ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν λεπτήν καὶ δειλὴν φωνήν του, δι' ἣν ἐπιτυχῶς εἰσπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι καὶ μὲν τριχῆς, τριχῆς Ἡσαῦ, ἡ δὲ φωνη, φωνη Ἰακώβ !»

Ἐνας προβολισμὸς δίνει τὸ σῆνθημα τοῦ αγώνος. Πρῶτος πέφτει στὴ θάλασσα ὁ Ἀντώνιος Πεπανός. Εἶνε Πατριεύς, 28 ἐτών, ροκμῆλος, εἰκαμπτος, με ὄρασι ξανθὸ μοστίκα, πού τὸ θαυμάζον οἱ δημοσιογράφοι στὶς περιγραφὰς τους.

Δεύτερος πέφτει, κάνοντας τοῖμα στὸν ἀέρα, ὁ Ἰωάννης Δόντης, 22 ἐτών, ἀπὸ τὴ Σμύρνη, ἰσάλληλος Λέσχης. Τὸν ἀκολουθεῖ με γενναῖο μακροβούτι, ὁ Ἰωάννης Κρητικὸς, τελειόφοιτος τῶν Μαθηματικῶν, Πατριεύς κ' αὐτός, 23 ἐτών, ναυτικῆς σὲ διαφόρους ἀθλητικῶς αγώνες, με κομὴ σὰν ἀρχαῖον Ἀντινόου.

Τέτατος βροταεὶ ὁ Κων. Παρασκευαΐδης, ἐτών 51.
«Καὶ τὸν ἀτρόμητον ποτόν ἀνδρα τὸν ἐγέννησεν ἡ πόλις τῶν Πατριῶν. Κατὰ τὴν στιγμῇ τῆς καταδύσεως του, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ κ. Φιλοπολίτην σταυροκοπεῖται καὶ κατὰ πρῶτοβῶν τὸν χεῖλι του.

Τελευταῖος πηδαεὶ στὴ θάλασσα ὁ Ἄριστ. Δεκαβάλλας, Πειραιώτης, μέλος τοῦ «Ὀμίλου τῶν Ἐρετών», 21 ἐτών, φοιτητῆς τῆς Νομικῆς, ἀριστος κολυμβητής.

Κἀθε φορὰ πού ἐπεφτε ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀγωνιστάς, ἐκείνου πού ἦσαν στὴν ἀπμάκατον τὸν χειροκροτοῦσαν καὶ τὸν ἐνεθάρρουναν. Καὶ ὁ ἀγώνας ἀρχίζει. Οἱ πέντε ἀγωνιστῆς εἶνε ἀλεξιμένο με ξύγνα, νηστικό καὶ ἀνοσιπὸ ἀπὸ τὴν περασιμένη νύχτα. Ὁ Βροτασόνος ἐξετάζει τὴ θερμοκρασίαν τῆς θάλασσης. Εἶνε 21 βαθμοὶν Ρεωμῶν. Ὁ ἤμιος προβάνει. Οἱ γλάροι τῶν μερῶν ἐκείνων, ἀσυνήθιστοι ἀπὸ τέτοιους ἐπισκέπτες, στροβυλλίζοντα λίγο ἐπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν κολυμβητῶν, κ' εἶτετα ὀμοῖον καταεῖνα τὸν φέως, μὴ τολμῶντας θωος νὰ τοὺς πληρώσωσι.

—Φιλοπότη, Γιάννη !.. ἀκούγονταν ἐκ χἀθε ἔφροδο γλάρον ἢ φωνὴ τοῦ Πεπανοῦ στὸν ἀκόλουθοντα συμπολίτη του Ἰω. Κρητικὸ.

Ἐχον περάσει δνὸ ὄρε, ἀφότου οἱ ἀγωνιστῆς ἔπταν στὴ θάλασσα. Ὁ Πενταγών, πάντοτε πρῶτος, προχωρεὶ με τὸν Κρητικὸν καὶ τὸν Δεκαβάλλα. Σὲ ἀπόστασι μισοῦ μιλλίον ἀκολουθεῖ ὁ Δόντης καὶ ἡ πᾶρα, πρὸς τὶς Φλέβες, σὲ ἀπόστασι ἐνὸς μιλλίον, διακρίνεται ἡ βάρκα πού ἀκολουθεῖ τὸν Παρασκευαΐδη.

—Θέλεις τίποτα; Θέλεις ρούμι; ροιτοῦν οἱ ἐπὶ τῆς ἀπμάκατον τὸν Πεπανό.

—Ὅχι ! Θὰ φτῶμα ἔτσι στὸ Φάληρον, ἀπαιτῶ ἐκείνος.

—Ἐπιε ὁ Ἀντώνιος ;

—Σὺ θέλεις, Κρητικέ ;

—Ὅχι.

—Ὅχι! ἐγὼ, λοιπόν !..

Ἡ ὄρα εἶνε 7. Ὁ Δεκαβάλλας ζητεὶ ρούμι καὶ κολυμβώντας πίνει ἀπὸ τὸ μπουκάλι πού τοῦ δίδουν. Ὁ Πενταγών φαίνεται ἀκούραστος. Προχωρεὶ πάντοτε με τὴν ἰδίαν ταχέτην, ἀλλάζοντας συχνὰ τρόπο κολυμβήματος. Κυριῶς κολυμπᾷ ἀνάσκελα, γιὰ νὰ ξεκουράσεται.

Ὁ Φιλοπολίτην Παρασκευαΐδης βροταεῖται στὴν ἀπμάκατον, πού πηγαίνει ἀπὸ τὸν ἕνα κολυμβητὴ στὸν ἄλλο. Ὁ ἀδελφὸς τὸν θωος, με τὰ 51 γῶνιόν του, μένει πάντοτε πίσω, καὶ ὁ Φιλοπολίτην, ἀνήνηχος, συγχανημένος, λικεῖται τῶρα τὸν Πεπαγὸ νὰ μείνῃ κ' αὐτός, νὰ πᾶνε ὅλα μαζῆ, ὥστε νὰ τοὺς παρακολουθοῦν ὅλοισ.

—Ἀδύνατον, ἀπαντᾷ ὁ Πενταγών, γιατί ἐγὼ ἔχω διατρέψῃ διάστημα πού ὁ ἀδελφός σας μόλις μετὰ δνὸ ὄρε θὰ κατορθώσῃ νὰ κἀνῃ...
Τότε ὁ Φιλοπολίτην, φοβόμενος γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ

Ὁ Κ. Κ. Παρασκευαΐδης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ἀδελφού του, ταράζεται, θιμώνει και φωνάζει. Θιμώνει όμως και ο Πεπανός, με όλο του το όνειρο :

—Άφηστε με στην τύχη μου και στις δυνάμεις μου, κύριε ! Δεν έχω ανάγκη από την προστασία σας !..

—'Αλλ' ο διάλογος αυτός, κατά τη γνώμη όλων, ζημιώνει τον κολιμβητή, γιατί τον ταράζει. Έξελιξη τη στιγμή φανερόντα αβυσσα δυο δελφίνα και διεισθύνονται στους δυο προπορευομένους κολιμβητές. Βουτούν τα δελφίνα και πάλλ φαινόνται, με τη γναλιστερή οράση τους, σαν έξωφωτισμένα κι' αυτά, γιατί οι άνθρωποι ήρθαν να διαμφορηθήσουν τη θάλασσή βασιλεία τους. Ένα κοπάδι χελιδονόφαρα, ταρασσομένα, βγαίνουν παντοειδή από τη θάλασσα και πετώντας ένα μέτρο ψηλά, αυλακώνουν τον άερα σε μακριά σειρά. Μα ο Πεπανός φωνάζει στον συναγωνιστή του :

—Κύττα, Δεκαβάλλα, δελφίνα !..

Και κείνος, καλωπιονίζοντας με τ' όνομά του :

—Τά καβαλάω και πάω σαν τον 'Αρίωνα !..

Ο Φίλ. Παρασκευαΐδης βρίζεται σε άγωνα.

—Δεν έχομε καρπό ! φωνάζει Ξεάλλος. Ο αδελφός μου έμεινε πολύ πίσω, θά πνιγί...

Και η άτιμάκατος διεισθίνεται πίσω, να συναντήσει τον γεροντώτερο από τους συναγωνιστές, που έχει μείνει ως δυο μίλια πίσω από τον Πεπανό. Ο Κωνστ. Παρασκευαΐδης έχει παραληληθή και κλείει πολύ προς δυοιά. Μόλις έχει φτάσει στο άκρωτήριο Κάβουρας, ενώ οι δυο πρώτοι βροχόνται κοντά στα δυο μικρά νησάκια που είνε στην 'Αλικίδα 'Ακρα. Ο Κωνστ. Παρασκευαΐδης κολιμά άνάσκελα, άν και είχε δηλώσει ότι δεν θά χρησιμοποιήση τον τρόπο αυτό. Ο αδελφός του τον κυττάζει με φανερή συγκίνηση.

—Φίλσοσε, πώς είσαι ; τον ρωτάει με στοργή.

—Καλά πάμε.

—Δεν θέλεις τίποτα ; Λίγο ρούμι, λίγη σοκολάτα ;

—Όχι !.. Όχι !..

—Μά πάρε, έπιτέλους, κάτι !..

Και του προσφέρει ένα ποτήρι ζουμί.

Ο κολιμβητής πίνει, αλλά μόλις τό καταθώνει. Σε χειρότερη όμως κατάσταση είνε ο 'Ιω. Δόντης, ο Σιμωνός. Δηλώνει ότι έγκυκαλείται τον άγωνα.

—Κράτει ! διατάζει ο κυβερνήτης της άτιμάκατος, να βγάλουμε τον Δόντη.

—Έναν ό δονοοίατο ό να φέρου- με, λέει ένας άλλος.

Γελούν όλοι. Γελάει κι' ο ίδιος ο Δόντης, πλένεται από τό σπονή και βγαίνει από τη θάλασσα. Είνε ή ώρα 9 και 25'.

—Έμεινε στο νερό τρεις ώρες και 50 λεπτά. Δεύτερος ζητάει να βγί ή Κρητικός. Αυτός έμεινε στη θάλασσα τέσσερες ώρες. Τρίτος παρατεί τον άγωνα ο Δεκαβάλλας. Η άτιμάκατος προχωρεί και συναντά τον Πεπανό. Του δίνουν ένα κομμάτι σοκολάτα. Πέφτει άνάσκελα και την τρώει άφελέστατα, σαν ν' αναπαύεται σε μαλακό κρεβάτι. Όταν ζητήσει νερό, του έδωσαν, αντί ποτηριού, μία μικρή στάμνα βάρους τριών δεκάδων με τό νερό. Ο Πεπανός στήθηκε όρθιος στη θάλασσα. Με τό ένα χέρι έσπρωχνε τά κύματα, με τό άλλο, σπρόνοντας τη στάμνα. Έπτε άχόρτα. Έπειτα χωρέθηκε, βοήθησε και άπειμακρήθη από την άτιμάκατο..

Στις 10 και 9' φάνηκε από μακριά να βόχεται έλατοχώς προς την άτιμάκατο ή βάρκα που συνάδενε τον Παρασκευαΐδη. Μετά 20 λεπτά συναντήθηκε με την άτιμάκατο. Μέσα στη βάρκα κείτονταν, πεσιμένος σε βαθύ ύπνο, ο Κ. Παρασκευαΐδης, με τό κεφάλι τυλιγμένο σε πετσέτα και τό σώμα σκεπασμένο με κουβέρτα. Φαίνεται έξηντημένος. Μόνο τώρα πειά ο Πεπανός, άμλλητος, με τό βλέμμα φλογερό, έξακολουθεί να κολιμά με ά π λ ω τ έ ς, διεισθύνοντας στο Νέο Φάληρο. Τον θαυμάζουν όλοι, και περισσότερο οι 'Υδραίοι ναύτες της άτιμάκατος.

—Μπαρό, Πεπανέ !.. 'Εσύ 'σαι τό ντελφίν !..

Και ο Πατριός άδλητής του κύματος διεισθίνεται άκατάβλητος στη στεριά και δρόνα πλησιάζει. Άπειρο πλήθος τον περιμένει. Κόποις πολύς με βάρκες έχει βγί να τόν προικιανθήση. Η προκυμια μερηγκιάζει από τά πλήθη. Μαντήλια σείονται, σημαίες... Η λαχί του ένθουσιασμένου κόσμου φτάνει στ' αυτά τό άλλοιμον κολιμβητή και τόν ηλεκτρίζει. 'Υστερ' από λίγη ώρα, ο Πεπανός, με τις τελευταίες γενναίες ά π λ ω τ έ ς, φτάνει στην άμμοδιδιά, βγαίνει έξω και άράζεται από τους συγκεντρωμένους Πατριούς, που είνε ξερολελλιάμενοι άκ' τη χαρά τους. Η σφιχτότερος των πλοίων, ή ζητωκραυγής του λαού, χαρετίζουν τη νίκη του Πεπανού, που οι φίλοι του τόν σπρόνουν στα χέρια, σαν άρχαίο 'Ολυμπιονίκη.

—Φίλσοσε, πώς είσαι ; τον ρωτάει με στοργή.

—Καλά πάμε.

—Δεν θέλεις τίποτα ; Λίγο ρούμι, λίγη σοκολάτα ;

—Όχι !.. Όχι !..

—Μά πάρε, έπιτέλους, κάτι !..

Και του προσφέρει ένα ποτήρι ζουμί.

Ο κολιμβητής πίνει, αλλά μόλις τό καταθώνει. Σε χειρότερη όμως κατάσταση είνε ο 'Ιω. Δόντης, ο Σιμωνός. Δηλώνει ότι έγκυκαλείται τον άγωνα.

—Κράτει ! διατάζει ο κυβερνήτης της άτιμάκατος, να βγάλουμε τον Δόντη.

—Έναν ό δονοοίατο ό να φέρου- με, λέει ένας άλλος.

Γελούν όλοι. Γελάει κι' ο ίδιος ο Δόντης, πλένεται από τό σπονή και βγαίνει από τη θάλασσα. Είνε ή ώρα 9 και 25'.

—Έμεινε στο νερό τρεις ώρες και 50 λεπτά. Δεύτερος ζητάει να βγί ή Κρητικός. Αυτός έμεινε στη θάλασσα τέσσερες ώρες. Τρίτος παρατεί τον άγωνα ο Δεκαβάλλας. Η άτιμάκατος προχωρεί και συναντά τον Πεπανό. Του δίνουν ένα κομμάτι σοκολάτα. Πέφτει άνάσκελα και την τρώει άφελέστατα, σαν ν' αναπαύεται σε μαλακό κρεβάτι. Όταν ζητήσει νερό, του έδωσαν, αντί ποτηριού, μία μικρή στάμνα βάρους τριών δεκάδων με τό νερό. Ο Πεπανός στήθηκε όρθιος στη θάλασσα. Με τό ένα χέρι έσπρωχνε τά κύματα, με τό άλλο, σπρόνοντας τη στάμνα. Έπτε άχόρτα. Έπειτα χωρέθηκε, βοήθησε και άπειμακρήθη από την άτιμάκατο..

Στις 10 και 9' φάνηκε από μακριά να βόχεται έλατοχώς προς την άτιμάκατο ή βάρκα που συνάδενε τον Παρασκευαΐδη. Μετά 20 λεπτά συναντήθηκε με την άτιμάκατο. Μέσα στη βάρκα κείτονταν, πεσιμένος σε βαθύ ύπνο, ο Κ. Παρασκευαΐδης, με τό κεφάλι τυλιγμένο σε πετσέτα και τό σώμα σκεπασμένο με κουβέρτα. Φαίνεται έξηντημένος. Μόνο τώρα πειά ο Πεπανός, άμλλητος, με τό βλέμμα φλογερό, έξακολουθεί να κολιμά με ά π λ ω τ έ ς, διεισθύνοντας στο Νέο Φάληρο. Τον θαυμάζουν όλοι, και περισσότερο οι 'Υδραίοι ναύτες της άτιμάκατος.

—Μπαρό, Πεπανέ !.. 'Εσύ 'σαι τό ντελφίν !..

Και ο Πατριός άδλητής του κύματος διεισθίνεται άκατάβλητος στη στεριά και δρόνα πλησιάζει. Άπειρο πλήθος τον περιμένει. Κόποις πολύς με βάρκες έχει βγί να τόν προικιανθήση. Η προκυμια μερηγκιάζει από τά πλήθη. Μαντήλια σείονται, σημαίες... Η λαχί του ένθουσιασμένου κόσμου φτάνει στ' αυτά τό άλλοιμον κολιμβητή και τόν ηλεκτρίζει. 'Υστερ' από λίγη ώρα, ο Πεπανός, με τις τελευταίες γενναίες ά π λ ω τ έ ς, φτάνει στην άμμοδιδιά, βγαίνει έξω και άράζεται από τους συγκεντρωμένους Πατριούς, που είνε ξερολελλιάμενοι άκ' τη χαρά τους. Η σφιχτότερος των πλοίων, ή ζητωκραυγής του λαού, χαρετίζουν τη νίκη του Πεπανού, που οι φίλοι του τόν σπρόνουν στα χέρια, σαν άρχαίο 'Ολυμπιονίκη.

—Μπαρό, Πεπανέ !.. 'Εσύ 'σαι τό ντελφίν !..

Και ο Πατριός άδλητής του κύματος διεισθίνεται άκατάβλητος στη στεριά και δρόνα πλησιάζει. Άπειρο πλήθος τον περιμένει. Κόποις πολύς με βάρκες έχει βγί να τόν προικιανθήση. Η προκυμια μερηγκιάζει από τά πλήθη. Μαντήλια σείονται, σημαίες... Η λαχί του ένθουσιασμένου κόσμου φτάνει στ' αυτά τό άλλοιμον κολιμβητή και τόν ηλεκτρίζει. 'Υστερ' από λίγη ώρα, ο Πεπανός, με τις τελευταίες γενναίες ά π λ ω τ έ ς, φτάνει στην άμμοδιδιά, βγαίνει έξω και άράζεται από τους συγκεντρωμένους Πατριούς, που είνε ξερολελλιάμενοι άκ' τη χαρά τους. Η σφιχτότερος των πλοίων, ή ζητωκραυγής του λαού, χαρετίζουν τη νίκη του Πεπανού, που οι φίλοι του τόν σπρόνουν στα χέρια, σαν άρχαίο 'Ολυμπιονίκη.

—Μπαρό, Πεπανέ !.. 'Εσύ 'σαι τό ντελφίν !..

Και ο Πατριός άδλητής του κύματος διεισθίνεται άκατάβλητος στη στεριά και δρόνα πλησιάζει. Άπειρο πλήθος τον περιμένει. Κόποις πολύς με βάρκες έχει βγί να τόν προικιανθήση. Η προκυμια μερηγκιάζει από τά πλήθη. Μαντήλια σείονται, σημαίες... Η λαχί του ένθουσιασμένου κόσμου φτάνει στ' αυτά τό άλλοιμον κολιμβητή και τόν ηλεκτρίζει. 'Υστερ' από λίγη ώρα, ο Πεπανός, με τις τελευταίες γενναίες ά π λ ω τ έ ς, φτάνει στην άμμοδιδιά, βγαίνει έξω και άράζεται από τους συγκεντρωμένους Πατριούς, που είνε ξερολελλιάμενοι άκ' τη χαρά τους. Η σφιχτότερος των πλοίων, ή ζητωκραυγής του λαού, χαρετίζουν τη νίκη του Πεπανού, που οι φίλοι του τόν σπρόνουν στα χέρια, σαν άρχαίο 'Ολυμπιονίκη.

—Μπαρό, Πεπανέ !.. 'Εσύ 'σαι τό ντελφίν !..

Και ο Πατριός άδλητής του κύματος διεισθίνεται άκατάβλητος στη στεριά και δρόνα πλησιάζει. Άπειρο πλήθος τον περιμένει. Κόποις πολύς με βάρκες έχει βγί να τόν προικιανθήση. Η προκυμια μερηγκιάζει από τά πλήθη. Μαντήλια σείονται, σημαίες... Η λαχί του ένθουσιασμένου κόσμου φτάνει στ' αυτά τό άλλοιμον κολιμβητή και τόν ηλεκτρίζει. 'Υστερ' από λίγη ώρα, ο Πεπανός, με τις τελευταίες γενναίες ά π λ ω τ έ ς, φτάνει στην άμμοδιδιά, βγαίνει έξω και άράζεται από τους συγκεντρωμένους Πατριούς, που είνε ξερολελλιάμενοι άκ' τη χαρά τους. Η σφιχτότερος των πλοίων, ή ζητωκραυγής του λαού, χαρετίζουν τη νίκη του Πεπανού, που οι φίλοι του τόν σπρόνουν στα χέρια, σαν άρχαίο 'Ολυμπιονίκη.

—Μπαρό, Πεπανέ !.. 'Εσύ 'σαι τό ντελφίν !..

Και ο Πατριός άδλητής του κύματος διεισθίνεται άκατάβλητος στη στεριά και δρόνα πλησιάζει. Άπειρο πλήθος τον περιμένει. Κόποις πολύς με βάρκες έχει βγί να τόν προικιανθήση. Η προκυμια μερηγκιάζει από τά πλήθη. Μαντήλια σείονται, σημαίες... Η λαχί του ένθουσιασμένου κόσμου φτάνει στ' αυτά τό άλλοιμον κολιμβητή και τόν ηλεκτρίζει. 'Υστερ' από λίγη ώρα, ο Πεπανός, με τις τελευταίες γενναίες ά π λ ω τ έ ς, φτάνει στην άμμοδιδιά, βγαίνει έξω και άράζεται από τους συγκεντρωμένους Πατριούς, που είνε ξερολελλιάμενοι άκ' τη χαρά τους. Η σφιχτότερος των πλοίων, ή ζητωκραυγής του λαού, χαρετίζουν τη νίκη του Πεπανού, που οι φίλοι του τόν σπρόνουν στα χέρια, σαν άρχαίο 'Ολυμπιονίκη.

—Μπαρό, Πεπανέ !.. 'Εσύ 'σαι τό ντελφίν !..

Και ο Πατριός άδλητής του κύματος διεισθίνεται άκατάβλητος στη στεριά και δρόνα πλησιάζει. Άπειρο πλήθος τον περιμένει. Κόποις πολύς με βάρκες έχει βγί να τόν προικιανθήση. Η προκυμια μερηγκιάζει από τά πλήθη. Μαντήλια σείονται, σημαίες... Η λαχί του ένθουσιασμένου κόσμου φτάνει στ' αυτά τό άλλοιμον κολιμβητή και τόν ηλεκτρίζει. 'Υστερ' από λίγη ώρα, ο Πεπανός, με τις τελευταίες γενναίες ά π λ ω τ έ ς, φτάνει στην άμμοδιδιά, βγαίνει έξω και άράζεται από τους συγκεντρωμένους Πατριούς, που είνε ξερολελλιάμενοι άκ' τη χαρά τους. Η σφιχτότερος των πλοίων, ή ζητωκραυγής του λαού, χαρετίζουν τη νίκη του Πεπανού, που οι φίλοι του τόν σπρόνουν στα χέρια, σαν άρχαίο 'Ολυμπιονίκη.

—'Ο πρώτος έκατομμυριοχός ήταν ο Ρωμαίος Σενέκας.

—'Η περιουσία του αντιπροσώπευε 3.140.000 σημερινές 'Αγγλικές λίρες !

—Σ' όλη την Μεγάλη Βρετανία υπάρχουν 2.000.000 σκάλια.

—'Η πιο κοντή γυναίκα, ή όποια ύπήρξε ποτέ στον κόσμο, ήταν κάπα Λάτσια Ζουράτε.

—Έλεγε ύψος 20 ίντσών, δηλαδή 50 πότμον.

—'Η κατασκευή της μεγάλης αποβάθρας του Τιμείσεως στοίχισε 1.710.000 λίρες και διάρκεσε όγτώ χρόνια.

—'Ενα άλογο τρώει μέσα σ' ένα χρόνο τριάζε βάρους έννεαετασίον από τό βάρος του σώματός του.

—Ο κροκόδειλος ζόν 300 χρόνια.

—'Από τους ειδικούς έχει υπολογισθή ότι καλλιεργόνται σ' όλο τον κόσμο 4.000 είδη τριαντάφυλλα.

—'Η μεγαλύτερη ασφάλεια ζωής σ' όλο τον κόσμο, έγινε από έναν πύλοσο εργολάβο σπιτών, στο Ντιλόνφορ της 'Αγγλίας.

—Φτάνει τό ένάμισο έκατομμύριο λίρες.

—Στην πόλι Μάντισον της πολιτείας Νεμπράσκα ζή θαυμάσια, μέσα σε μία μοτολίνα, ένα ποτιάζ.

—Τό ποτιάζ αυτό μαζει μέσα στην μοτολίνα όταν ακόμα ήταν μικρό και τώρα που μεγάλωσε δεν μπορεί να βγί.

—'Απότόσο, συνήθηκε στην πρωτότυπη αυτή φυλάκη του και ό κάτοχος του τό τάζει, ριχόντος του τροφί από τό στόμιο της μοτολίνας.

—'Η μεγαλύτερη συλλογή μικρών όπαρχει στο 'Εντομολογικό Διαμέρισμα του Μουσείου της Φυσικής 'Ιστορίας του Σάουθ Κένινγκτον, στο Λονδίνο.

—'Η συλλογή αυτή αποτελείται από έννέα έκατομμύρια πολιτών ειδών μυγών.

—Οι έπιστήμονες τών έργαστηρίων του Πανεπιστημίου Μίας Γαίλλ, στο Μόντρεαλ του Καναδά, καθόρθωσαν να παραγάγουν πατάτες, ή όποιες ήν πενήντα δύοτον άκόνων.

—Σύμφωνα με τους έπιστολοισμούς των έπιστημόνων, ένα πλοίο - ροζέτα, να νά φτάση στη Σελήνη και να επτρέψη κατόπιν πίσω στη Γη, πρέπει να μαζέτη 20.000 τόνους καυσίμου ύλης και να ζουρή τοιλάχιστον 40.000 τόνους.

—Οι δικασταί, οι όποιοι έδικασαν τον Σοκράτη, τον ύποχρέωσαν - ως γνωστόν - ν' αυτοκτονήση. Τό ίδιο έκανε κι' ό Χίτλερ στους πρώην συναγωνιστάς του : Τους...αυτοκτονήσε !

—Νά, όμως, που την μέθοδο αυτή της τιμωρίας την εφαρμόζουν και οι Ναζκάς, μία φυλή ύθαγενών του 'Ασάμι των 'Ινδιών.

—Όύτε λίγο, ούτε πολύ, τους καταδικασμένους από τά δικαστήρια τους σε θάνατο, οι Ναζκάς τους ύποχρουνον ή να λιγυρίουν ή να σπρόνουν τό κεφάλι τους, με τά ίδια τους τά χέρια !..

—Μία φυλή 'Ινδών της 'Αμερικής, οι Νουάβος της 'Αριζόνας, πιστεύουν ότι άν άπεινουν μία μονοθήλιμη γυναίκα, μπορούν κάλλιστα να τυφλωθούν.

—Όσοι οι έννομοι μάς πολιτικοί, στην πόλι Μαπέλλα της 'Ιταλίας, έξαπαγκάζονται από τόν ιδιοκτήτη τους να γεννούν παιδιά, τό ένα πάνω στ' άλλο.

—Με τόν ερχομό, δηλαδή, ενός μπειτη στον κόσμο, οι γονείς του γλυτώνουν τρία νοκια και τό νεογέννητο λειδάνει από τόν γενναόδαρο ιδιοκτήτη ένα κομμάτι κοιτάει, μέσα στο όποιο ύπάρχει ένα χρυσό μενταγιόν με την εικόνα του Χριστού.

—'Εξω από την Λισαβόνα ύπάρχει ένα χωριό, όνομαζόμενο τό «Χωριό της Μακροζούρας».

—Τον περαμένο χρόνο στο χωριό αυτό πέθαναν μόνο τέσσερες κάτοικοι, στην ποσορημένη ήλικία τών 115 έτών ό ένας και 104, 101 και 100 χρόνων οι άλλοι.

—Τό πιο σπάνιο είδος πεταλούδας, είνε ή πεταλούδα «Ντούρια 'Αντιμάχας».

—Μία άποστολή έντομολόγων στην Κεντρική 'Αφρική, για νά βοή και ν' άποκτήση ένα τέτοιο είδος πεταλούδας, έδωκε 4.000 λίρες, αλλά δυστυχώς δίχως κανένα αποτέλεσμα.

—Σ' ένα από τά θέατρα μάς γεωγραφικής πόλεως, στη Βιργίνια, μπορούν οι κάτοικοι να παρακοιθηθούν με παράταση, δίνοντας στο ταμείο ένα...μαρούλι, αγιά ή ένα γουρινάκι.

—'Ενα γουρινάκι, αλλίατα, πληρώνουν όσοι προτιμούν διακεκομμένη θέα.

—Τό κόκαλο του μηρού ενός κανονικού και ύγιους ανθρώπου μπορεί, δίχως να σπάση, να ύποβιασθή βάρους 1 1/2 τόνων.

—Νά και ένα θαύμα ύπομονής : Κάποιος Χένρι Χούς, από τό Μέφορδ του 'Οντάριο τών 'Ηνωμένων Πολιτειών, καθόρθωσε ν' άνοίξη μία τρίπα, από τη μία ός την άλλη άκρη μάς...καρφίτσας ! Για τό καθόρθωμά τον αυτό ό Χούς καρφίστηκε δυο χρόνια συνεχώς έργασίας.

ΓΝΩΜΙΚΑ

Δεν είνε θαρραλέος εκείνος που ζητάει τη λύτρωση στο θάνατο, άλλ' εκείνος που μπορεί και παλεύει με τις δυστυχίες, που τον χτυπάνε στη ζωή του.

Σενέκας

